

ΤΑΞΙΣ ΕΠΙ ΔΙΑ ΧΡΙΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΛΑΪΚΟΥ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΕΚ ΣΧΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΟΥΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΙ

Α. Ἐξομολόγησις -Κατήχησις

Εὐλογητὸς. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε . Τρισάγιον. Δόξα. Καὶ νῦν . Παναγία Τριάς.

Δόξα Πατρὶ. Καὶ νῦν . Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σοῦ ἐστιν . Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον ἡμῶν . Δόξα. Καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν . **Ν Ψαλμὸς.** Ἐλέησον ἡμῶν, Κύριε, ἐλέησον ἡμῶν πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες . Δόξα. Κύριε, ἐλέησον ἡμῶν, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήκαμεν . Καὶ νῦν . Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην.

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ἐπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου.

Ἐπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν [δεῖνος].

Ἐπὲρ τοῦ νῦν προσερχόμενου (τῆς νῦν προσερχομένης) ἐνωθῆναι τῇ Ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ (αὐτῆς), τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι αὐτὸν (αὐτὴν) τε καὶ ἡμῶν ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ ἰδιαφύλαξον ἡμῶν, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, .

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα . Ἀμήν.

*Εἶτα ὁ προσερχόμενος **ἐξομολογεῖται** τὰ ἁμαρτήματα αὐτοῦ, **κατηχητεῖται** δὲ καὶ καθοδηγεῖται ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ εἰς τὰ τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως .*

*Εἶτα ὁ Πνευματικὸς ἀναγινώσκει τὴν **εὐχὴν ἐπὶ μετανοούντων**:*

Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ὁ ἰώμενος πᾶσαν νόσον ἐν τῷ λαῷ, ἰλάσθητι τῷ δούλῳ σου (.....): ἐπιτίμησον τοῖς ἀκαθάρτοις δαίμοσιν, σύντριψον τὸν σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας τοῦ δούλου σου καὶ ἐγκαίνισον τῷ ἁγίῳ σου Πνεύματι, **ἔνωσον αὐτὸν τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ** καὶ πάσης ἐνεργείας τοῦ ἀντικειμένου λυτρωσάμενος, παράστησον τοῖς ἁγίοις σου θυσιαστηρίοις καὶ τῶν ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν μυστηρίων καταξίωσον.

Ὅτι σὺ εἶ Θεὸς τῶν μετανοούντων καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

*Καὶ ἐὰν δὲν εἶναι εἰσέτι ἔτοιμος ἐνταχθῆναι εἰς τὴν Ἁγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, ἀρνούμενος τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν τῆς αἵρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ κάθε κοινωνίαν μετ' αὐτοῦ ἢ βαρύνεται μὲ σοβαρὰ ἁμαρτήματα τὰ ὅποια ὀφείλει νὰ διορθώσῃ πρὸ τῆς ἐντάξεως του εἰς τὴν Ἐκκλησίαν , εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο γίνεται **ἀπόλυσις**. Γίνεται ὑπόδειξις εἰς τὸν προσερχόμενον νὰ νηστεύσῃ κατὰ δύναμιν 1-3 ἡμέρας πρὸ τῆς ἐντάξεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.*

*Ἐὰν εἶναι ἔτοιμος πρὸς τοῦτο, δὲν γίνεται ἀπόλυσις ἀλλὰ συνάπτεται ἡ **ὁμολογία πίστεως**:*

Β. Ὁμολογία –Χρῖσμα

Ὁ προσερχόμενος ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ ἀναγινώσκει τὴν κάτωθι ὁμολογίαν :

Ἀπορρίπτω καὶ καταδικάζω: τὴν αἴρεσιν τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ νέου ἡμερολογίου εἰς τὴν θείαν λατρείαν κάθε αἴρεσιν καὶ γενικῶς ὅσα ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἀπορρίπτει καὶ καταδικάζει.

Ὁμολογῶ καὶ ἀποδέχομαι: ἅπαντα τὰ θεῖα δόγματα καὶ ἱερὰς παραδόσεις τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ γενικῶς ὅσα Αὕτη πιστεύει καὶ ἀποδέχεται , ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν εἰς τὴν ὁποίαν τώρα ἐντάσσομαι, εἶναι ἡ συνέχεια τῆς Μίας Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἀκολουθῶ τὰς διατεταγμένας νηστείας καὶ ἐορτὰς κατὰ τὸ πατροπαράδοτον ὀρθόδοξον ἐορτολόγιον.

Καὶ ἐπικλίναντος τοῦ προσερχομένου, ὁ Πνευματικός ἔχων τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ποιεῖ τὴν εὐχὴν ταύτην:

Ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν , ὁ βουλόμενος πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν, πρόσδεξαι τὸν δούλον σου [τόνδε] τὸν μόλις ἀνανήψαντα ἐκ τῆς πλάνης καὶ ἐπιποθήσαντα εἰς τὴν ἐπίγνωσιν ἐλθεῖν τῆς σῆς ἀληθείας· σὺ γὰρ εἶπας· «Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐτῆς ταύτης· κάκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι, καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμὴν». Ποίμανον αὐτόν ἐν τῇ δόξῃ τῆς ἀληθοῦς εἰς σὲ ἐπιγνώσεως κατὰ τὴν ἔκθεσιν τῶν ἁγίων σου καὶ ἐνδόξων ἀποστόλων, καὶ καταξίωσον αὐτόν τῆς σφραγίδος τοῦ θεοῦ μύρου καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπιφοιτήσεως καὶ τῆς μεταλήψεως τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀνάδειξον αὐτόν τέλειον δούλόν σου, ἵνα τῇ ποίμνῃ σου συναριθμηθῇ καὶ αὐτὸς εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τῆς μεγαλοσύνης σου. Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία...

Καὶ χρίει αὐτόν τῷ μύρῳ σταυροειδῶς ἅπαξ εἰς τὸ μέτωπον λέγων:

«Σφραγὶς δωρεᾶς Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν».

Αὕτη ἡ πράξις ἀποτελεῖ τὴν ἐπισφράγισιν τῆς καλῆς ὁμολογίας τοῦ προσελθόντος. Ὁ Πνευματικός ἀπομάσσει διὰ βάμβακος τὴν περίσσειαν τοῦ ἁγίου μύρου ἐκ τοῦ μετώπου καὶ ὑποδεικνύει εἰς τὸν προσελθόντα νὰ μὴ νύψῃ τὸ μέτωπον αὐτοῦ ἐπὶ τρι ἡμέρων. Μετὰ δὲ τοῦτο νὰ ἀπομάξῃ τὸ μέτωπον διὰ βάμβακος ἐμπεποτισμένου δι' ὀλίγου οἰνοπνεύματος, τὸ ὁποῖον προσκομίζει εἰς τὸν ναόν δι' ἀποτέφρωσιν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ὁ Πνευματικός πάλιν ἐπεύχεται:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταξιώσας τέλειον ἀναδείξαι τὸν δούλόν σου [τόνδε] διὰ τῆς εἰς σὲ ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς σφραγίδος τοῦ μύρου τοῦ ἁγίου· σὺ, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τὴν εἰς σὲ ἀληθῆ πίστιν ἐν αὐτῷ διατήρησον, αὐξων αὐτόν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ πάσιν τοῖς παρὰ σοῦ χαρίσμασιν κατακοσμῶν. Πάριδε οὖν, ὡς συμπαθῆς καὶ ἐλεήμων, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, ἐν τῷ βίῳ πλημεληθέντα αὐτῷ· στερέωσον αὐτόν διαμένειν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ πίστει καὶ ὁμολογίᾳ σου. Ὅτι εὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν.